

Եւ դուն ով իմ ընծրած
Իսրայելս, մի՛ վախճար, քան-
զի ծարաւին վրայ ցուր պիտի
ծափեմ, ու անցուր Վրկրին
վրայ հեղեղներ, քո սերուն-
դիդ վրայ իմ հոգիս պիտի
ծափեմ եւ քո որդիներուդ
վրայ իմ օրհնութիւնս։
Եւայ. ԽԳ. 2-4

ԲԱՆԲԵՐ

ՀՈԳԵՒՈՐ ԱՄՍԱԹԵՐԹ
ԱՄԵՆՈՒՆ ՀԱՄԱՐ

Վասնզի մեր վայրկեա-
կան թեթեւ նեղութիւնք ա-
ռաւել քան զառաւել փութաց
յափտեանական գերազանցու-
թիւն կը գործէ մեզի։ Վա-
սնզի մենք երեւցած բանե-
րուն չենք նայիր, հապա չե-
րեւցածներուն։
Բ. Կորնթ. Գ. 17-18

“ PANPÈRE ” REVUE MENSUELLE RELIGIEUSE ARMÉNIENNE

Բաժնետէին տարեկան. — Ֆրանսա եւ Սուրիա 5 ֆր. Արտասահման 1,50 շիլ կամ 40 ամերկ. Սէնթ
RÉDACTEUR H. N. GHAZAROSSIAN, 29, Rue Fauchier — MARSEILLE (France)

Թիի 10

Դ. ՏԱՐԻ

ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 1928

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

Ը Ն Տ Ի Ր Ց Ե Ղ

Բայց դուք ընտիր ցեղ մըն էք... որպէսզի քարոզէք անոր առաքինութիւնները։ Ա. Պետ. Բ. Զ։

Բ.

Ընտիր ցեղին մէջ ոչ մէկ անձնական բան
կայ, անոր վրայ պարծենալու։ Անիկա մէկ բա-
նով միայն կը պարծի՝ Աստուծոյ շնորհքով։ Ես
ողորմութիւն գտայ։ Օրհնէ՛ք Տէրը ով իմ անձս եւ
անոր բոլոր բարերարութիւնները մի մոռնար։

Բայց ընտիր ցեղը ունի առանձնաշնորհ մը
որով մասին այս անգամ ուշադրութիւն դարձնե-
լու ենք — Շնորհքի տուեալին առաքինութիւնները
պատմել։ Պարտականութիւն չէ՛, հապա առանձ-
նաշնորհ մը։ Աշխարհի Աստուծոյ գիրքը սլոյնե-
սկարդար, Անոր խօսքը լսելու ալ ժամանակ չու-
նի եւ ասոր համար նեղութիւն չգգար, այս պատ-
ճառաւ Աստուած իր զաւակներէն մին խանութի
մը, գործատեղի՝ մը, սիւրօի մը, ֆապրիքի մը,
դպրոցի մը, վաճառատան մը մէջ դրած է, որ
իբր իր շնորհաց մէկ յուշարձանը, իբր Տէրոջը
մէկ վկան, իբր ընտիր ցեղին մէկ անդամը, ցոյց
տայ թէ «Շնորհք»ը ի՛նչ բաներ ընելու կարող է։
Թերեւս ասոնցմէ մին դուն ես։ Ուշադիր եղիր
թէ աշխարհի զբեւ ի՛նչ մանրակրկիտ աչքերով
կը դիտէ, որպէսզի քեզմէ եւ պզտիկ սխալէդ
գայթակղի, քանզի արդէն ատոր կ'սպասէ։ «Ե՛ս
դարձի գամ, եթէ դարձի գամ, ատոր նման չը
սիրտի՞» րլամ, հազար անգամ կը նախընտրեմ
մեղաւոր մնալ քան ատոր նման քրիստոնեայ մը
ըլլար։ Մարդիկ շուտով այսպիսի կործանարար
խորհուրդներու կը տարուին։ Եւ որովհետեւ Տէրը
մէկ հոգիի մը աշխարհէս աւելի գին դրաւ, այն
ատեն Աստուծոյ կողմէն ասանկ մեծ պարտա-

կանութեան գլուխը դրուիլ մեզի համար մեծ
առանձնաշնորհ մը սեպելու ենք։ Տէրոջը զաւակ,
առանձնաշնորհեալ մըն ես Տէրոջը շնորհաց յու-
շարձանն ըլլալու։

Յուշարձանի մը առջեւ ամէն տեսակ մարդիկ
կը կայնին, զայն դիտելու։ Ընտիր ցեղին մէկ
անդամն ալ կը դիտուի աշխարհի որդիներէն,
որոնցմէ շատերուն կեանքը իսկապէս իրմէ կա-
խում ունի եւ անոնց առջեւ նա կարելոր պաշ-
տան ունի, Աստուծոյ տան դիրքը, պատիւը միշտ
վեր բռնելու։ Մէկ հաւատացեալի անյարմար
ընծացքը աշխարհի թուքն ու մուրը կը հրաւիրէ
բոլոր Աստուծոյ տան եւ Անոր զաւակաց վրայ։
Վասնզի աշխարհի չըսեր այսինչը այսպէս ըրաւ,
հապա բոլոր հաւատացեալներուն վրայ կը նետէ
յանցանքը ըսելով, «Բուհճուները ասանկ ըրին,
կ'ընեն...»։

Աստուծոյ մէկ զաւակը իբր յուշարձան կը
դիտուի նաեւ Աստուծոյ զաւակներուն կողմէն
եւ ունի մասնաւոր պարտականութիւններ նաեւ
անոնց հանդէպ, որպէսզի մէկը չը գայթակղի
իրմէ։ Դժբախտաբար պակաս չեն այնպիսի հա-
ւատացեալներ, որոնք դեռ ուրիշներու կը նային
եւ որոնց կեանքի ջերմաչափը շատ զգայուն է
ուրիշներու վարքէն դէպի վեր կամ վար շար-
ժելու։ Պօղոս առաքեալ գիտէ այս եւ չայպաներ
այսպիսիները իբր սկար եղբայներ, հապա Տիմո-
թէոսին ալ կը պատուիրէ, «Մէկը քու մանկու-
թիւնդ չանարգէ, հապա դուն օրինակ եղիր հա-
ւատացեալներուն, խօսքով, վարմունքով, սի-

րով, հաւատքով եւ մաքրութեամբ»։ Ա. Տիմ. Գ. 12:

Հաւատացեալներու իրարու նայելու այս յատկութիւնը կրնայ սակայն շատերու համար մեծ օրհնութիւն ըլլալ։ Պիտի հարցնէի ընծեր-
ցողներուս, ո՞վ Պողոսի կեանքէն, Պետրոսի հով-
ուական գուրգուրանքէն, Յովհաննէսի սէրէն չէ
ազդուած, անոնց կեանքը կարդալով չէ օրհ-
նուած, չէ քաջալերուած, չէ յանդիմանուած,
Տէրոջը առջեւ չէ ծնրադրած իր տկարութիւնը
յայտնելու եւ զօրութիւն չէ խնդրած Պողոսի,
Պետրոսի կամ առաքեալներէն ոեւէ մէկուն նման
ըլլալու։ Ո՞վ չէ րսած, «Տէր, անոնց այդքան
շնորհք վստահեցար, ինծի՞ ինչու չես վստահիր
գէթ մաս մը»։ Պողոս նոյնիսկ մէկէն աւելի ան-
գամներ կը կոչէ, «Ինծի նմանող եղիք եղբայր-
ներ եւ փի. Գ. 17ի մէջ ալ կը շարունակէ, ու
նայեցէք անոնց որ այսպէս կը քալեն, ինչպէս
մեզ ձեզի օրինակ ունիք»։ Արդ, իրարու նայիլ
թելադրելի է Տէրոջմէն միայն օրինակ ընդունե-
լու, բայց ո՛չ թէ գայթակղելու կամ քննադատե-
լու համար։ Անցեալ օրերու երգիչ մը հետեւեալ
կերպով կը շարադրէ իր ոտանաւորներէն մին.
«Եթէ այս տկարներէն մին իմայ, զորաւորը իր
ձեռքն երկնցնելու է։ Կրենք ու օգնենք ամենուն
եւ սփռենք հանգիստ ու սէր։ Եկէ՛ք, կապուե-
ցէ՛ք աւելի պինդ իրարու, եւ իւրաքանչիւրն
ըլլայ ամենապզտիկ, բայց նաեւ ամենամաքուրն
այս սիրոյ կեանքին մէջ»։ Եղբայրներու հանդէպ
այս պարտականութիւնը ի՞նչ սքանչելի առանձ-
նաշնորհի մըն է։

Ընտիր ցեղը կը դիտուի նաեւ իր փրկչին
կողմէ, որ իր սուրբ արիւնովը զանոնք այդ-
սուրբ առանձնաշնորհման բարձրացուց։ Իբր յու-
շարժան քրիստոսն է որ սիրտի ներկայացնեմք։
Պողոս առաքեալ կ'ըսէ, «Ինծի համար ապրիլը
քրիստոսն է»։ Քեզի համար ալ նո՞յնն է։ Քրիս-
տոս իր պատկերը կը տեսնէ՝ քու մէջը իբր իր
հայելին։ Յո՛ւ, ուրեմն մեր փառաւոր պարտա-
կանութիւնը կատարելու, այսինքն Անոր առա-
քինութիւնները պատմելու։

Պողոս առաքեալ մեր Տէրոջը առաքինութիւն-
ները իրարու ետեւէ կը յիշէ Գաղ. Ե. 22. 23ի
մէջ, այսինքն, սէր, խնդութիւն, խաղաղութիւն,
երկայնամտութիւն, քաղցրութիւն, բարութիւն,
հաւատարմութիւն, հեզութիւն, ժուժկալութիւն։
Խորհէ՛ այս առաքինութիւններէն իւրաքանչիւ-
րին վրայ եւ քու կեանքդ բաղդատէ անոնց հետ։
Խորհէ թէ Թումանիոյ անժուժկալ գախաժառանգ-
ը քարօլ իր դիրքին եւ կոչման համաձայն
չապրելով իր գահէն զրկուեցաւ, եւ դուն ալ
Քրիստոսի հանդէպ ունեցած առանձնաշնորհիդ
պինդ բռնէ։

Ընտիր ցեղը կը դիտուի նաեւ հրեշտակներէն։ Եփես.
Գ. 10 շատերու զարմանալի կուգայ, բայց այնպէս է։
Տէրը եկեղեցին, (ընտիր ցեղը) իր ձեռքն առած, առաք-
կայական դաս կուտայ երկինքը եղող իշխանութիւննե-
րուն եւ պետութիւններուն իր բազմատեսակ իմաստու-
թիւնը յայտնելով մեր վրայ։ Սուրբերէն մին իր մէկ
գրութեան մէջ կը յիշէ թէ երկնային հրեշտակ-
ներն յաճախ կ'օրհնեն զԱստուած մարդկային ցեղին
ընծայութեամբ այս փառաւոր առիթին (առանձնաշնորհին)
համար։ Օ՛, հրեշտակները ինչե՛ր սորվեցան Պողոսի վրայ
ի դորձ գրութեամբ շնորհքէն ու որքա՛ն փառաբանեցին
Աստուծոյ անունը։ Հապա մե՛ր վրայ ինչ սորվեցան
անոնք։

Ընտիր ցեղը կը դիտուի նաեւ սատանայէն ու մա-
րակրիտ կերպով եւ թուարորեցէք ինչ ըսել թէ մենք
անոր ալ ունինք սորվեցնելիք։ Մեր ամէնօրեայ ա-
ռանձնաշնորհն է իրեն պատմել թէ մեր Փրկչին եւ
առաջնորդին արեամբք փրկուած ըլլալով՝ ազատ ենք
իր իշխանութենէն եւ յաղթական ենք Յաղթողին հետ
եւ Անոր զօրութեամբք։

Ինքը - այս աշխարհի իշխանը - ինչպէս որ մեր
Փրկչին վրայ բան մը չուներ, չկրնար ունենալ նաեւ
մեր վրայ։ Կարդա՛ Յոբայ դիւրքը եւ քննէ այն բոլոր
պարագաները, որոնցմէ անցաւ Յոբ, եւ տես թէ Բան-
սակուին իր առջեւ դրած կերպ կերպ փորձութեանց ինչ
պատասխան տուաւ։ «Գիտեմ որ իմ Փրկիչս ողջ է»
(հապրի)։ Յոբ ԺԺ. 25-26։

Արդ, Բանտարկուն ու հակառակորդը, որ ամէն օր
Տէրոջը զաւակներուն ետեւէն ինկած, ուր որ տկարու-
թիւն մը տեսնէ, Տէրոջը առջեւ անոնց դէմ կը չարա-
բանէ եւ կասկածելի ընելու կը ջանայ զանոնք, տես-
նելու է մեր ամէնօրեայ կեանքէն թէ իր ջանքերը
անհիմն են, յուսահատելու է եւ վերջապէս գիտակցելու
է թէ իր դատապարտութեան վճիռը կնքուած է։ Զանա՛
եղբայր, որ Բանտարկուն ամէն օր այդ դատապարտական
վճիռը քեզմէ առնէ։

Ընտիր ցեղը վերջապէս առանձնաշնորհ մը ունի
ամբողջ ստեղծագործութեան հանդէպ։ Պողոս առաք-
եալ Հռովմ. Ը. 19-22ի մէջ կը յիշէ թէ բոլոր ստեղ-
ծութիւններուն եռանդուն ակնկալութիւնը Աստուծոյ որ-
դինքիւն յայտնուելուն հ'ապասէ։ Այո՛, կենդանի եւ
անկենդան արարչագործութիւնը կ'ապասեն որ Աստուծոյ
զաւակները ալ սապարէզ իջնեն իբր յաղթականներ։
Օ, որքա՛ն գարեւէ ի վեր կ'ապասէ. արդեօք դեռ շա՛տ
սպասելու է, այդ քեզմէ կախում ունի։ Մեր առանձ-
նաշնորհին վրայ որքա՛ն լըջօրէն կը խորհնք։ Մեր
պարտականութիւնը մեծ է, բայց չվախնաք, մինչեւ
հոս Աստուծոյ շնորհքն է որ բերաւ զմեզ, ասկէ վերջն
ալ սիրտի կտտարէ։

Յոյներնիս Անոր շնորհաց վրայ դնենք, իր շնորհքը
հերքէ է քեզի եւ ինծի։ Ուստի ամէն օր, ամէն ժամ,
ամէն վայրկեան այդ շնորհքին մէջը կենանք ու քա-
րողենք Անոր առաքինութիւնները Իր ուժովը, վասնզի
ընտիր ցեղին անդամներն ենք։

ԻՆՉՊԵՍ ԱՊՐԵԼՈՒ Ի ՅԱՂԹԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔԸ

ԿԱՐԵԼԻ՞ Ե ՅԱՂԹԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔ ՄԸ ԱՊՐԻԼ

(Շաբ. 10 9 էն)

.....

Ազգարարութիւն մը — Սատանան իրեն հնար եղածը պիտի գործածէ, որպէսզի քու միտքը շփոթեցնէ։ Անիկա մէջ պիտի բերէ ամէն տեսակ տարակոյտներ և զժողովութիւններ։ Արդեօք ինչո՞ւ։ Պարզապէս որսով հետեւ անոր փափաքն է արգիլել քեզ ընդունելու այդ յաղթութիւնը։ Հաւատա՛ ինձի, սատանային հազը չէ թէ զուէն որչափ կրօնասէր ես, կամ որչափ ծառայութիւններ կը մատուցանես, բաւ է որ ծառայութիւններդ առանց երկնային զօրութեան ըլլան, և զուէն հեռու մնաս յաղթական կեանքէն։

Եթէ քու հաճոյքներդ աշխարհի մէջ փրնտես, և պատուաւոր նկատուած մարդոց սովորական մեղքերուն հետեւես, որչափ որ զործել ուղես Քրիստոսի համար գործէ, սատանան ստով ալ աւելի զո՞հ կը մնայ։ Անիկա կը հըրճուի երբոր կը տեսնէ պարտաւ աշխարհիկ քրիստոնեաներու չարաչար աշխատութիւնը Քրիստոսի ծառայութեան մէջ։ Անիկա ամէն իրեն կարելի եղածը պիտի փորձէ որպէսզի յաղթական կեանքի ուսուցումը վարկաբեկէ և չթողու որ նոյնիսկ ջանաս զայն հասկնալ։ Անիկա քաջ զիտէ թէ ինչպէս չարաչար գործածելու է Սուրբ գիրքը։

Սակայն վստահ եղիր թէ յաղթական կեանքի այս ուսուցումը արդէն սկսած է քու մէջդ տեղ գրաւել երբ զժողովութիւններ կը թելադրուին քեզի և միտքդ ինչո՞ւն Սուրբ գիրքէն համարներ, որ հաւաստել կը թուին այս յօդուածաշարքին մէջ յառօջ բերուած կարգ մը կէտերուն։

Չկայ մէկը որ այնքան բազմայ որ միմիայն Յիսուս Քրիստոսով եղած ճշմարտութիւնը յայտնուի Ձեզ այս սուղիւրով՝ որչափ զրոյզ։ Ուրեմն եթէ յիշուած են հոս սուէ կէտեր որ Սուրբ գիրքի ճշմարտութեան կը շեղին կամ չեն համապատասխաներ քրիստոնէական փորձառութեան, ոչ մէկ՝ այնքան ուրախ պիտի ըլլայ խմանալու այդ մասին որքան հեղինակը, որուն հրաժառ տենչն է որ ամէն մէկ քրիստոնեայ լեցուի Աստուծոյ լիութեամբը։

ԳԼՈՒԽ Բ.

ԿԱՐԵԼԻ՞ Ե ՓՈՔՐԻԿ ՄԵՂՔԵՐՈՒ ՅԱՂԹԵԼ

Յաղթական կեանքը կեանք մըն է, որով մարդ մեղքին կը յաղթէ։ Անիկա կարելի է։ Անիկա չնշանակէր Քրիստոսի անմեղութեան նման բացարձակ անմեղութիւն մը, և ոչ ալ այն անմեղութիւնը, զոր Ադամ ունէր իր անկումէն առաջ։ Միշտ ճշմարիտ է Յովհաննէսի արտայայտութիւնը որ կ'ըսէ «Եթէ ըսենք թէ մենք մեղք մը չունինք, ինքզինքնին կը խաբենք»։

Արդեօք մեզի յաղթութիւն խոստացուա՞ծ է. Հարցը որուն առջև կը գտնուինք այս է, «Կարելի՞ է մեզի յաղթութիւն ստանալ մեզի ծանօթ և կամուկին դործուած մեղքերու վրայ»։ Սուրբ գիրքը յաղթութեան այսպիսի յոյս մը կուտայ։ Կա՞ն մարդիկ այսօր որ փորձառու են այս յաղթութեան և ներկայիս կ'ապրին յաղթութեան այս կեանքը։ Եթէ կան այսպիսիներ, արդեօք ո՞րեւէ քրիստոնեայ անհատ որ կը հաւատայ Յիսուս Քրիստոսի՝ կարող է յաղթութիւն շահիլ ամէն իրեն ծանօթ մեղքերու վրայ գտնէ օր մը, թէ արդեօք այս յաղթութիւնը մի միայն մեք հոգեւոր առաջնորդներուն յատուկ է։

Վերոյիշեալ հարցումները անտարակոյս յաճախ զբաղեցուցած են մարդոց միտքերը։ Մենք այսպիսի յաղթութեան մը կը կարօտինք։ Նոյնիսկ Անգլիոյ եկեղեցին կը սորվեցնէ մեզի ամէն օր աղօթել, «Շնորհէ ով Տէր, որ այսօր առանց մեղքի մնանք։ Պարգեւէ որ այսօր մեղքի մէջ չիյնանք»։ Եւ նոյն ինքն մեր Տէրը սորվեցուց մեզի աղօթել. «Չարէն մեզ ազատէ», այսինքն մեղքէն կամ մեղքին հեղինակէն։ Քրիստոնէական վարդապետութեան մէջ մենք կը սորվեցնենք մեր զաւակներուն թէ այս աղօթքով Աստուծմէ կը խնդրենք որ մեզ ամէն մեղքէ և ամբարշտութենէ պահէ։ Արդեօք Քրիստոս կամ անոր եկեղեցին մեզմէ կը պահանջեն որ անհնարին խնդիրքներ մատուցանենք Աստուծոյ։ Եթէ այս աղօթքները հեղինակին չեն, յաղթական կեանք մը կարելի է։

Դառնանք մեր առօրեայ կեանքին։ Ծանօթ են մեզի մեղքեր մեր առօրեայ կեանքին մէջ՝ որոնց վրայ տակաւին երբեք յաղթութիւն տարած չենք։ Տեսած ենք թէ ինչպէս զինեմունք Քրիստոսի դառնալով վայրկեանապէս յաղթութիւն ստացած են ոգելից ըմպելիներու վրայ։ Այս կարգի մարդոցմէ շատեր ոչ միայն կը վկայեն թէ այլևս անկում ունեցած չեն, այլ թէ իրենց ալքահոլի հանդէպ ունեցած բազմաքն

անդամ անհետացած է: Ասիկա հրաշք մըն է: Ասոր նման ուրիշ մեղքերու վրայ ալ Աստուած վայրկեանական եւ կառարեալ յաղթութիւն պարգեւած է:

Ուրեմն եթէ կարելի է յաղթութիւն ստանալ խորարմատ եւ դիւրապաշարող մեղքերու վրայ, մեր Փրկիչը կարող չէ՞ յաղթութիւն պարգեւել նաեւ այնպիսի մեղքերու վրայ որ երբեմն «փոքրիկ» կը նկատենք: Քրիստոնեաներ ընդհանրապէս զինեմով, անառակ կամ անբարոյական չեն ըլլար:

Սակայն նոյն վկայութիւնը կրնայ տրուիլ նաեւ շատ մը աշխարհիկ եւ անկրօն անհաւատներու նկատմամբ: Արդեօք քրիստոնեաները միջին հաշուով բարոյականի տէր, աշխարհիկ մարդոցմէ շատ քիչ տարբերութիւն չունին: Աշխարհիկ բարոյականի տէր մարդիկ չեն հարցներ յաճախ թէ քրիստոնեայ ըլլալով ի՞նչ պիտի շահին իրենք: Այս հարցումին ի՞նչ պատասխան կրնանք տալ: Աշխարհիկ մարդը ի՞նչ պիտի շահի քրիստոնեայ ըլլալով եւ ուրիշներ ի՞նչ պիտի շահին անոր դարձի գալովը:

Մեղքի բռնութեան տակ քրիստոնեական հաւատքը դաւանող անհատներուն մեծամասնութեան մէջ յաղթական կեանքի սեւէ նշոյլ կը տեսնուի: Բարգաւաճ եկեղեցիներու մէջ արդեօք քանի՞ անհատներ կը գտնուին որոնց սիրտը ջերմ սիրով բռնկած է հոգիներու հանդէպ եւ որոնք հրատապ եռանդով լեցուած են Քրիստոսի համար: Ահա պարզ հարցում մը միայն:

Քանիներո՞ւ մէջ կը տեսնենք յաղթութիւն այնպիսի մեղքերու վրայ որ պատուաւոր կը նկատուին ինչպէս սրանեղութիւն, դիւրապարտութիւն, հպարտութիւն, նախանձ, վրէժխնդրութիւն, ատելութիւն, հոգ:

Ամենայն խոստրհաւթեամբ հարցնենք ուրեմն թէ ասոր դարման մը կա՞յ: Կա՞յ սեւէ յոյս յաղթական կեանքին հասնելու: Կեանքի մը՝ որուն մէջ մեծ կամ փոքր մեղքերու յաղթելը սովորութիւն դառնայ, կեանքի մը՝ որուն մէջ մարդ գիտակից հաղորդակցութեան մէջ կը գտնուի Աստուծոյ հետ:

Եթէ այդպիսի յոյս մը գոյութիւն ունի, զայն գտնելու է Աստուծոյ սուրբ խօսքին մէջ: Արդեօք Աստուածաշունչը ատանկ բան մը կը պարունակէ՞:

Յաղթութիւն մեղի ծանօթ մեղքերու վրայ: Կրնա՞ք հասնիլ այս յաղթութեան: Եթէ կարելի է ժամ մը կամ օր մը յաղթական կեանք ապրիլ, ինչո՞ւ յաղթական կեանքը չկրնայ միշտ

սովորութիւն դառնալ: Պիտի խնդրէի որ իւրաքանչիւր ընթերցող այս խնդրոյն մասին իր նախապէս ունեցած բոլոր գաղափարները պահ մը մէկդի դնէ: 2⁵ ս ուզեր աննախապաշար միտքով մօտենալ այս խնդրոյն: Վայրկեան մը բոլոր նախապաշարումներդ մէկդի դիր: Մոռցիր քու բոլոր յանցանքներդ եւ ուրիշ քրիստոնեաներու սխալները: Մոռցիր նաեւ սրբութեան մասին արտայայտուած ամէն տեսակ տեսութիւն: Թող որ նոյն ինքն Աստուծոյ խօսքը խօսի քեզի:

(Շար.)

ԿԵԱՆՔԻ ԴՊՐՈՑԷՆ ԲԱՆՈՒԱԾ

ՆԵՐՍ ՄՏՅՆԵԼ

Հոգեւոր հոլիւ մը հետեւեալը կը գրէ. — Եկեղեցիս միշտ լիցուն էր: Ունկընդիւններու գրականութիւն, գեղարուեստ եւ բարոյագիտութիւն կը հրաւիրէի: Քրիստոսը կը քարոզէի ամոնց իբր մեծ վարդապետ եւ մարգարէ, բայց ոչ իբր կ'ինքսնի Փրկիչ, որովհետեւ եւ ալ ջոնէի զկէն: Օրին մէկը տա՛նա քուսը զարնուցաւ: Պատիկ աղօթողի աղջիկ մը, դուրսը կանգնած կը խնդրէր ինձ. մէ. «Մայրիկս կը մեռնի, զի՞նք ներս մտցուցէք»:

Խորհեցայ թէ գինով կնոջ մը մասին կը խօսէր, ուստի ըսի, գնա, աղջիկս դիմացի ոտականատունը, ա. նոնք մայրիկդ տա՛ն պիտի մոցնեն:

— Ո՛չ, պատասխանեց աղջիկը, զիս չէք հասկնար, մայրս տունն է եւ կը մեռնի եւ եկած եմ մէկը տանելու, որ զինքը ներս մոցնէ:

Լուսարամուած էի:

— Դնա՛ աղջիկս, մեր եկեղեցւոյ աւետարանիչին, անիկա քու մայրիկդ հետ պիտի տեսնուի:

— Ո՛չ, կ'աղաչէր աղջիկը, Դո՛ւք, Դո՛ւք եկէք, եւ Դո՛ւք մայրիկս ներս մոցուցէք:

Վերջերս հա՛պ եւ պատիկին հետեւեցայ: Աղքատիկ խրճիթի մը մէջ անկողնոյն վրայ պառկած էր խեղճ կինը եւ տառիկ ջերմէն կը տառապէր:

Մայրիկ, բերի զինքը, մեծ եկեղեցիկն հովիւր, այն եկեղեցիկն որ միշտ ունկընդիւններով լիցուն է, անիկա զքեզ անշուշտ պիտի մոցնէ. քաշակրուէ՛ մայրիկ, կ'աղաղակէր աղջիկը:

Նստեցայ հիւանդին անկողնին մօտ եւ ըսցի ինչ որ խեղճ կինը ինձ կը պատմէր:

— Պիտի մեռնիմ՝ պատուելի, առջեւս ամէն ինչ մո՛ւթ է: Կեանքիս մէջ բարի կին մը եղած չեմ, չեմ կրնար մեռնիլ, զիս ներս մոցուցէք:

Կնոջ ինչ ըսել լիցա չէի գիտեր եւ սակայն անոր աղաւջող ակնարկները լռեցիւնս կը կրկնէին ինձ, զնկրս, ներս մոցուցէք զիս:

Դողդոջուն շրթունքներով կարգացի Յովն. Դ. 16 հաւմարը, Եվանգելիս Աստուած այնպէս սիրեց աշխարհը,

մինչև իր միակն Որդին սուտ, որպէսզի ամէն ով որ անոր հաւատայ չկորսուի, հասցնի յսփոյնական կեանք ունենայ :

Յետոյ կարգացի ետայ. ՄԴ. 6. «Ամէն ոչխարներու պէս մուրեցանք, ամէն մէկս իր հաւքուն դարձաւ, եւ Տէրը մեր ամենուն անօրէնութիւնը անոր վրայ դրաւ» : Յիշեցի թէ Տէր Յիսուս ըսած է. «Ով որ ինծի կուգայ, երբեք դուրս պիտի չջաննամ զայն» : Եւ անոնք որ զինքն ընդունին, Աստուծոյ զաւակներ են :

Դրե՞ծէ աւառաւ էր երբ տեսնակր Թովդացի :

Կինը խաղաղութեամբ իր աչքերը փակեց. քողով ժպիտ մը դրօշմաւով էր անոր ստալ, գունատ դէմքին վրայ :

Աղջիկը ծնարդրած էր մօրը մաջմակալին աւառն եւ արցունքով կ'արօթէր :

Տէրը գործածած էր զիս այդ կինը «նկրս մոցնելու», բայց ես ալ այն ժաման անկամբ ներս մտած էի :

ՄԱՆԿԱՆՑ ՍԻՒՆԱԿ

ԿԱԹՈՂԻԿՆԵՐ ՏՂԱՅՈՑ ԲԵՐՆԷՆ ԳՈՎՈՒԹԻՒՆ ԿԱՏԱՐԵՑԻՐ

Ճաշարանին մէջ սեղանի մը շուրջ հաւաքուած էին կարգ մը երիտասարդներ, որոնք ամէն կարգի ծաղրական խօսքեր կը խօսէին Աստուծոյ եւ կրօնքին դէմ : Իրենց մօտ աղջիկ մըն ալ կար որ իր ծնողացը հետ սեղան նստած էր, երբ լսեց անոնց ծաղրական խօսքերը, մանկական անմեղ բարկութեամբ մը դարձաւ դէպի անոնց եւ ըսաւ. «Աստուծոյ մասին ատանկ խօսելու չէք» :

Ծերունի մը որ մօտը կը կենար, գրկեց պզտիկ աղջիկը եւ անոր ճակատը համբուրելով ըսաւ. «Այո զաւակս, իրաւունք ունիս, մարդիկ ատանկ յանդգնաբար խօսելու չեն Աստուծոյ դէմ» :

Պզտիկ աղջկան այդ յանդիմանութենէն ամօթապարտ երիտասարդները մէկիկ մէկիկ դուրս ելան սրահէն :

Պատանի, այս պզտիկին չափ եւ անկէ աւելի կրնայ Տէրը քու բերնէդ ալ գովութիւն կատարել : Խոստումը քեզի է :

ԹՈՒՐԿԵՐԷՆ ՄԱՍ

ԳԱՓԱԼԸ ԳԱՓՈՒՏԱ ՊԵՔԼԵՅԷՆ ՉԱԹ

Յիսուսուն պաւ կիւն ճանաւրը հօրու մագ պիւմէզ սատապաթ իլէ արամասընը պիւր Ալլահ տաէմի շէօյլէ նազլ էտիյօր :

Պահարըն խօշ պիւր կիւնիւնտէ պէօյիւք պիւր քէօյիւն իշինտէն կէշէր իքէն չօզ կիւզէլ պիւր զօնադ էօնիւնտէ դափույու չալմագտա օլաւն պիւր առէմ կէօրտիւմ : Անըն սիմասընտա թաթլըլըզ վէ ճագիպէ վար իտի : Անա եազլաշարաք, գափուշուն աշըլմատըղընա թէաճճիւպ էտէրիւմ, խնկլատըղըմա կէօրէ էվ սահիպի իշէրիտէ տիւր : Պիւր տէֆա տահա գուվվէթլի չալարիւնիւք սիգէ աշար տէտիւմ :

Պէն պիւր էվի գիյարէթէ կիթտիւմ, տէօնիւշիւմտէ թէքրար օ հօլտան կէշտիւմ վէ զօնադա եազլաշարըղըմա պագուրմ քի հէման օ դարիպ գաթ օրատա տուրմուշ հալա չալըյօր : Պունա չօզ թէաճճիւպ էթտիւմ վէ անա տէտիւմ կէօրիւնիւյօր չիֆթլիք սահիպի չօզ մէշըուլ տուր : Իհթիւմալ օ քիթապլարընը տիգիյօր եա փարասընը սույըյօր եատա եէյիպ իշմէք իլէ մէշըուլ տուր : Էֆէնտի պիւր ազ գուվվէթլիճէ չալընըզ շէօյլէքի իշիտիլէպիւսին : Վէ անա սապընըզա միւթէհալլիւր օլուրում : Սիգին եէրինիդաէ օլտամ չօզտան պրազըր կիտէր վէ եարըն կէլիւր պիւր տահա սընար իտիւմ :

Ղարիպ գաթ պանա խիթապլէն «պէնիւմ իշիւմ թէէլիւր օլաւն նէվտէն տէյիլ տիւր : Պուրատա սաքին օլաւն առէմ պէօյիւք թէշիլքէ իշինտէ տիւր : Պէն անը սագընտըրմագա կէլտիւմ» : տէ. Իէրէք դափույու պիւր տահա չալալէ Էօյլէտէն սօնկըա թէքրար պաշգա պիւր իշ իւշիւն զօնադըն եանընա կէլտիւմ վէ էֆէնտիլի այնի եէրաէ դափույու չալարագ անըն աշըլմասընը պէքլէմէքտէ կէօրտիւյիւմտէ թէաճճիւպ էտէրէք հայրէթէ տիւշտիւմ : Պէօյլէսի պիւր միւտապէմէթէ պէն էօմրիւմտէ բաթթ կէլմալիւմ տահա չալմագա նէ գէմանա գատար տէվամ էտէճէքսինիդ : Ղարիպ գաթ սատէ պիւր սուրէթտէ «թա իշիտիլէնէ գատար» : Տէյիպ դափույու չալըպ տինկլէր իտի : Օ կիւն չօզ տէֆա տըշարը չըզմագա մէճպուր օլտում : Գարանըզ պատմագա պաշլատը վէ եալաշաւ աման տէվամէթլէ եադան պիւր եազմուր պէնի թէմամէն ըսլաթտը : Գօնադըն եանընա տէօրտիւնճիւ տէֆա եազլաշարըղըմա, հալա էյիճէ սօղոււմուշ իտի : Պիւրտէն դարիպ գաթ խաթըրմա տիւշտիւ : Մութլագա օ շիմտիլէ կիթմիշ տիւր տիւ-

շինարարները, լաքերն կեղծում իլէ կէօրմէք իսթէ-տիւմ, շինարարներն կ'օնիւ թէմամէն թէնվիր օլմուշ իտիւ, վէ էֆէնտիւնն օճաղընն թիւթիւնիւ չըմաղտա իտիւ: Պէն խայալ էթտիւմ քի էվին էֆէնտիւնի հանան օճաղընն էօնիւնտէ սան-տալիսսընտա օթուրմուշ րահաթ էտիյօր իտիւ: Ղարիպ զաթ իսէ աշաղըտա գափուտա հալա թէքրար թէքրար չալմաղտա իտիւ: Անա եադ-լաշարադ կէօրտիւմ քի էլլէրի եարալանմը վէ գոնամաղտա իտիւէր: Անըն լաթիֆ սիմասըն-տա տախի տէրին պիր քէտէր վար իտիւ: Մէրքումա էտիլէն հաքարէթէ դաղապլանմը օլարադ եիւքսէք սէսլէ շէօյլէ չաղըրալմ:

«Պուրատա մուհապլէթին հէր շէյի պիհուտէյէ տիր, պուրատա եաշայան գալպի սէրթ պիր առէմ օլուպ գափուտուսնուս գիյատէ չալըմասը-նա լայըդ տէյիլ տիր անը քէնտի հալընա թէրք էտիւնիլ:

Օ գէման դարիպ զաթ սիւքիւթլէ պանա պաղալ վէ անտէն աճաիպ թէմքիւլէ պիր սէտա իլէ «պէն սալիհլէրի տէյիլ անճադ կիւ-նահքարալարը թէվալէյէ տալէթ էթմէյէ կէլ-տիւմ» տէտի: Օ տահա պէօյլէ սէօյլէր իքէն, պիր տէ գափու աշըլտը: Գոնադ սահիպի լոն-էթլէր վէ քիւթըլէր սէօյլէյէրէք տըշարը չըղտը վէ էլիստէ թուրթուսը պիր գամը իլէ մէր-համէթսիլ թարգտա դարիպէ վուրտու: Վէ անա գարշը գափուլը հիտտէթլէ գափալը իլէրի կիրաի: Պու իսէ պէնի օ գատար թահրիք էթտի քի տէր հալ խանէ սահիպի իւղէրինէ հիւճմ էտիպ ֆէնալըլը իւլիւն անա մուղապէլէ էթմէք իսթէտիւմ: Փաքաթ սապըլը դարիպ էլլէ-րինի իւղլիւմէ գոյուպ պէնի կէրի չէքէքէք տէտի «Բապալ մէրհամէթլի, ինայէթլի, սապըլը, վէ աղիւմ լութֆ վէ սատաղաթը օլան տըր: Խուր, 34, 6: չէմ տախի պիր քիմսէնին հէլաք օլմասընը իսթէմէյիպ ճիւմլէնին թէվ-պէյէ կէլմէսիւնի իսթէր Բ. Պետ. 3: 9: Օ պիր տէֆա տահա գափուլը չալտը:

Գարանըլը պասմը իտիւ: Պէն քէօյտէ պիր հօթէլէ էնմիշ օլտուղուստան օրայա տէօնմէյէ մէճպուր օլտուս: հօթէլէի իլէ գոնուշտուղուստա օ գոնաղըն սահիպիւնի ֆէնա էօմրիւ վէ եա-րամաղըլը հաղգընտա պանա նաղլ էթտի: Պուսու իշիթտիյիմաէ օ դարիպ զաթըն եանընա թէքրար տէօնտիւմ: Օ հալա օրատա տուրույօր իտիւ: Պէն անա իշթէ շինարար պուրատա օթու-րան առէմին, գալիւմ, սէրթ վէ Ալահադը իտի-յինի իշիթտիւմ: Օ սէնին իշթիւրաղընա լայըդ տէյիլտիր: Անը քէնտի փէրուշան հալընա

պրաղընը: Պիրլիքաէ պէնիւ հօթէլիմէ կիտէ-լիւմ պէօյլէ եարամադ պիր առէմի սաղընտը-մադ վէ խէլաս էթմէյէ չալըմադ տէյիլը:

Պէն պէօյլէ սէօյլէր իքէն օ դարիպ զաթ քէնտի էլիւնի ուղաթալը վէ անըն տէլիւմիշ օլան եարալը պանա կէօնթէրտի, սյաղալարընտա տախի պան իշարէթի վար իտիւ: Պէն անճադ սէճաէ գըլարադ Բապալմ վէ Ալահադ տէյէպիլ-տիւմ: Զիրա պէօյլէ պիր մուհապլէթ վէ պիհու-տուս պիր սապըլէ սէրթլէշմիշ պիր կիւնահ-քէարըն գափուսուսու չալան զաթըն շինարար քիւմ օլտուղուստա անկալտըմ: Եա Բապալ սէն անը երալարըմըն իլէ վուր օ գէման օ սէնին սէսիւնի իշիտէճէք տէյու չաղըրտըմ: «Էվլէթ օ պէնիւմ սէսիւնի պիր կիւն իշիտէճէք լաքին հիւքմ կիւ-նիւնտէ պէն անա տէտիյիմաէ «էյ ֆըսդ իշլէյէն շէյիթան վէ անըն մէլէքլէրինէ շօլ հաղըրլանմը չալէտի աթէշէ պէնիւմ հուղուրուստան կիթ»:

պու սէօղլէրի տէյիլէք Բապալ պէնիւմ կէօղլէ-րիւմէն նիհան օլտու: Պու վաղաատան միւթէ-հիւր օլարադ հօթէլէ տէօնտիւմ, ուղուս վաղըթ սօնկրա ույղույա վարտըմ, ափանսը կիճէնին պիր վաղթընտա օտսմըն գափուսու շիտաէթլէ տէօյիլտիւ: Եաթաղըմտան սըշրատըմ, հօթէլէի պանա քէճա էտէրիւմ էֆէնտի աճէլէ էյլէ դօ-նաղըն սահիպի սիղէ խապէր կէօնտէրմիշ, օ էօլմէք իւղլէ տիր վէ մութլաղա սիղի կէօրմէք իսթէյօր»:

պէն էլիւմէն կէլտիյի գատար սիւ-րաթլէ քէօյիւն իսսիլ սօղաղալարընտան կէլէ-րէք գոնաղա եէթիշտիւմ: Ղարիպ զաթըն ուղուս վաղըթտա քէֆ իլէ չալաղըլը գափալը գափու շինարար տալալը տուրույօր իտիւ լաքին փէք կէճ: Գոնաղըն էյվանընա եէթիշիւր եէթիշմէլէ հօլմէք իւղլէ օլանըն հէյէճան իլէ «Եա Բապալ պէնի գուրթար, եա Յիսուս պանա մէրհամէթ էյլէ, պէնի պու հալտէ էօլմէյէ պրաղմա պանա պէս պիր կիւն տահա վէր պիր սաթթ տահա քի թէվալէ էտէպիլէյիւմ եա Բապալ պանա մէր-համէթ էյլէ»:

Տէտիյինի իշիթտիւմ:

Պէն օտայա կիրաիւմ գոնաղըն սահիպիւնին եաթաղընըն եանընտա գէվէսի քէնտի էլլէ-րինի օվալայօր վէ չօճուղար օտանըն քէօշէ-սինտէ թիթրէյէրէք թօփլանմըլար իտիւ: էօլ-մէքաէ օլան պէնի կէօրտիւյիւնտէ «Սէն պէնիւմ իւլիւն Ալահա տուս էյլէ օ պէնի արթըլ իշիթմէյօր, տուս էյլէ ա'հ տուս էյլէ տէտի»:

Պէն տիղ չէօքտիւմ, լաքին աղղըմտան պիր սէօղ չըղմաղտան պիշարէ թէսլիւմ ի րուս էթտի: «Ատէմլէրէ պիր քէրլէ էօլմէք վէ անտէն հիւքմ թաղաիր օլտուսու Իպր. 9: 27»:

«Վէ եաղաշ-

տըդտա շէհրի կէօրմէքլէ անըն իւզէրինէ աղլա-
տը: Քեաշքի սէն տախի պարի սէնին պու կիւ-
նիւնտէ սէլամէթինէ միւթէալլըզ օլան շէյլէրի
պիլէ իտին շիմտի կէօզլէրինտէն նիհան օլտու.
Ղուկ. 49 : 41, 42»: «Երուսաղէմ, Երուսաղէմ,
թափուդ քէնտի փիլիճլէրինի գանատարընըն
ալթընա թօփլատըղը կիպի գաչ տէֆա սէնին
էվլաաընը թօփլամագ իսթէտիմ վէ սիդ իսթէ-
մէտինիդ. Մաթթ. 23, 37

* *

Պու բույա եախօտ հալըվէճտ պիզիմ կէօզիւ-
միւզ էօնիւնէ, սէմատա վէ գէմինտէ հէր հէօ-
քիւմէթին սահիպի օլան Յիսուսու զօյօր: Օ
սիւքիւթ վէ սապլլէ քէնտինէ տիւշմէն օլան
պիր կիւնանքեարըն գափալը գալպինին գա-
փուսու էօնիւնտէ պէքլէմէքտէտիր: Պու գալպտէ
չօզ շէյլէր իչիւն եէր վար: Անճագ օ գաթա եէր
եօզ քի տէմիշ տիր «Վէ անա կէլիպ եանընտա
թէմէքին էտէճէյիդ: Յովհաննէս 14 : 23:

Նէֆուիէրէսթիւք, տիւնեափիլիք, կիւնան քէն-
տի չօզ նէվլէրի իլէ քի անլէրին էն պաշընտա
տուրան հագիգաթա գարշը տուրմագ տըր: . .
վէ եինէտէ Բապպ պու գալպին գափուսուսու
չալմագտա եօրուլմայօր: Օ քէնտի քէլամը բուհ
իւլ գուսուսու, վէ լէթաֆէթիլէ վէ անտէն քէ-
տէրլէր վէ տէրին թէճրիպէլէր վասիթասըլէ
տախի գափուսու չալըյօր: Լաքին գալպ հալա
գափալը տըր, արամագտա օլան Բապպա աչըդ-
տան իսեան էտէրէք: Գափուսուսու արգասընտա
գափի սիւրկիւլէր վար: Անլէրտէն պիրի ղուրուր
տըր: Օ ճանը կիւնանքեար վէ խէլասա միւհ-
թան օլտուզուսու գապուլ էտէրէք կէօմրիւքճիւ
իլէ պէրապէր եա Ալլահ պէն կիւնանքեարա
մէրհամէթ էյլէ» տէմէքտէն մէն էտէր:

Պիր պաշգա սիւրկիւ շալսի սալաի տըր: Օ
տէր, պէն գէնկինիմ վէ մալտար օլտում վէ պիր
շէյէ միւհթան տէյիլիմ. Վահ. 3 : 17. քէնտի
ֆագիլէթլէրի իլէ իֆթիլար էտէնլէրին գալ-
պինէ Յիսուս կիրէմէզ. անճագ գալպի գըրըլմըշ
վէ միւթէվազը օլանլարա օ կէլիւ պուստան
մատա արայան խէլասքեարը ըլտտ էտէն պիր
շէյտէ գալըլուսուլըզ տըր: Ինսանլարըն խէ-
լասընա մանի օլան շէյ սալթ գապա կիւնահլար
տէյիլ տիր: Իլլա հագիգաթըն սէտասընա գալ-
ղուսուզ պուլուսմալարըտըր: Բապպ ըլըզ օլան-
լարը քէնտի ազղընտան իսթիֆրագ էտէճէք
տիր: Պուստան մատա պիր շէյ տահա զիքը
էտէյիմ: Տիւնեայա օլան մուհիապալէթ: Օ հանկը

գալպէ եէր թութար իսէ փէտէրին մուհապ-
պէթինէ իէր եօզ տուր:

Լաքին բուհանի խուսուստա գալպին աչըլ-
մասը նէ՞ եօլտա օլապիլիւր: Սիւրկիւլէրի
նա՞սըլ չէքէպիլիւրիդ: Եալընըզ թէվպէ վէ իման
վասթթասըլէ: Հէր քիմ քի օլտուզու հալտէ
Ալլահըն հուզուրուսա կէլիւ վէ գալպինին տէ-
րինլիքլէրինտէն կէօմրիւքճիւ կիպի անա «Եա՛
Ալլահ պէն կիւնանքեարա մէրհամէթ էյլէ»
տէրաէ, օլ քիմաէ գալպինին գափուսուսու աչմըշ
օլուր: Սապահլայըն աչըլան պիր փէնճէլէտէն
կիւնիշին փէրթէվլէրի գարանլըզ օտայը նասըլ
տօլտուրուր իսէ պէօյլէտէ աչըլմըշ պիր գալպէ
իլահ՛ պէրէքլէթլէր դանիլիքլէ տօլարլար, սէլա-
մէթ, մէսէրէթ, աֆվըզ, մուհապպէթ իւմիւտ:
Վահի 3. 20 տէ «Շու քէլամ եազըլը տըր.— էյէր
պիր քիմաէ սէսիմի իշիտիրտէ գափուսու աչար
իսէ, անըն եանընա կիրէրիմ վէ պէն անըն իլէ
օ տախի պէնիմ իլէ ազլամ թաամը էտէճէյիդ»:
Պու ազլամ թաամընտա պիզիմ տէրուսի իսթի-
յաճլարըմըզ իգնա օլուրլար: Հէփ սուալլարը-
մըզա օ գէման ճէվապ ալըրըզ: Գալպիմիդին
սուսուզըլուզըն էնճամ իգնա օլուր: Պուսու օզու-
յան հէր պիր Ֆէրտ իչիւն պու կիւն հալա ինա-
յէթ կիւնիւ տիր, վէ գալպինին գափուսուսու
աչմագ իւլիւն թէքմիլ պիր ֆուրսաթ վար տըր:

Միւթ. Ե. Պ.

ԶԱՆԱԶԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ ՅԻՄԱՍՍՅԻ ՀԱՅ ՍԻՆՏ.

ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐՈՒ Բ. ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԺՈՂՈՎԻՆ

.....

Յրանալի հայ Աւետարանական եկեղեցիներու Բ.
Միութեան Ժողովը տեղի ունեցաւ 10-14 Սեպտ. 1928
Լիօնի մէջ:

Չրանալան վարքերէն իբր պատգամաւոր ներկայ էին.

ՊՊ. Յ. Ն. Ղազարոսեան, Յ. Աբրահամեան, Կ. Պա-
տաթեան եւ Զ. Պուտաթեան Մարտէլէն եւ շրջակայքէն:

ՊՊ. Ժ. Պարսումեան, Լ. Նիկողոսեան, Ս. Գալպուր-
եան Լիօնէն ու շրջակայքէն:

ՊՊ. Ա. Փափազեան եւ Ա. Թովմատեան Արտէշէն:

ՊՊ. Գ. Քէօսեան եւ Տ. Մկրտիչեան Վալանսէն:

ՊՊ. Վ. Սահակեան, Ս. Չարշաֆճեան, Մ. Ագամ-
եան Բարիզէն:

Տիկին Սարայտարեան Սէնթ Էթիէնէն:

Տիկին Ա. Չալըմեան Սէն Շամօնէն:

Ինչպէս անցեալ տարի Բրոֆ. Լ. Լեւոնեանը, այս
տարի ալ մեծ բախտաւորութիւն էր մեզի համար իբր
հիւր մեր մէջ ունենալ Գերմանիայէն յարգելի Բրոֆ.

Գ. Խոյիկեանը եւ մեծ պատերազմէն առաջ 15 տարի Մարաշի մէջ գործող նախկին միսիոնարուհիներէն Miss Beatrice Rohner, որ իրենց լեցուն բաժինը բերին մեր ժողովին, իրենց օգտակար եւ շինիչ թելադրութիւններով եւ Աստուծոյ պատգամէն տրուած լոյսով :

Նոյնպէս ներկայ էին A. C. O. ի տնօրէն Dr. Berron եւ դաշտիս Աւետարանչուհին Mlle. Wiedeman որոնց ներկայութիւնը եւ իրենց խոհուն թելադրութիւնները օրհնութիւն եղան մեզի համար :

Pasteur Burnat (Genève)էն եւ Pasteur Antonin (Annonay)էն ալ ներկայ եղան մի քանի ժողովներու :

Ժողովը սկսաւ 10 Սեպտ. Երկուշաբթի առաւօտեան ժամը 9ին աղօթածողովով մը եւ տեւեց հինգ օր, որը ամէն քանի աւելի, մեզի, գործաւորներու, առաւօտուն եւ կէսօրէ ետքը տեղի ունեցող աղօթածողովներու միջոցին խօսելէ աւելի Տէրոջը պատգամը մտիկ ընելու օրհնեալ պատեհութիւն մը տեղծեց. այս աղօթածողովներու առաջնորդեցին կէսօրէն առաջ Dr. Berron եւ կէսօրէն վերջ Miss Rohner մէկ անգամ ալ Mr. Antonin : Տէրոջը փառք իր շնորհքին եւ տուած աղօթքի հոգիին համար. Սաղմ. ԾԳ. 1-2 :

Ժողովը որոշեց պահել անցեալ տարուան վարչութիւնը :

Այս տարի ժողովը զբաղեցնող կարեւոր հարցն էր կանոնադիր մը պատրաստել եւ զայն կառավարութեան վաւերացնել տալ, որպէսզի մեր եկեղեցիները աւելի պաշտօնական հիման վրայ գործեն :

Այս մասին Մարտիկոյ եկեղեցիին համար նախադէս պատրաստուած կանոնադիրը բարեփոխութեան ենթարկուելով ընդունուեցաւ, զոր մօտ օրէն տպել եւ վաւերացնել տալով եկեղեցիներու մէջ շրջաբերութեան պիտի դրուի առ ի գիտութիւն բոլոր եկեղեցւոյ անդամաց եւ ժողովուրդին :

Կարգացուեցան զանազան տեղերու մէջ Տէրոջը գործին վիճակը յայտնող տեղեկագիրներ, որոնցմէ յայտնի եղաւ թէ հունձքը շատ է, բայց մշակները շատ քիչ, այս մասին բոլոր հաւատացեալներէն եւ քոյր եկեղեցիներէ կը խնդրուի յատկապէս աղօթել հունձքին Տէրոջը որպէսզի իր հոգիովը յարմար մշակներ հանէ. Մատթ. Թ. 37-38 :

Նոյնպէս կարգ մը տեղերու մէջ շէնքի պակաս կայ : Լիօնի մօտ Տէսիսի մէջ շինուած շէնքը աւարտելու մօտ է եւ շուտով թէ մանկապարտէզի եւ թէ աղօթածողովներու համար պիտի գործածուի, բայց տակաւին մեծ ծախքի կը կարօտի : Այս ծախքին մէկ մասը գոցելու համար առաջարկուեցաւ որ եկեղեցիները անգամ մըն ալ ջանան իրենց մէջ նոր հաւաքոյթ մըն ալ ընելու, իսկ ֆնացեալ 250-300 տոլարի բացը կ'ակնկալուի Մամբրիկայի Executive Counsel of armentian Missions էն, որու այս պէտքը ներկայացնել խօսք տուաւ Mr. Riggs Մամբրիկայի Պօրտ ընկերութեան ընդհանուր քարտուղարը :

(Շարունակութիւնը յաջորդ Թիւով)

ԿԱՐԵՒՈՐ ԾԱՆՈՒՑՈՒՄՆԵՐ

Մեր ընթերցողներուն միտքը կը ձգենք «Բանբեր»ի սրտի օրացոյցը, որ գրեթէ պատրաստ ըլլալու վրայ է : Մեծաքանակ ապագողներ հիմակուքնէ թող դիմեն կամ խմբագրութեան կամ A. O. Papazian, Pont d'Aubenas, Ardèche. France :

— Մեր բաժանորդներէն եւ գործակալներէն կը ինդրենք որ հաճին ըստ կարելոյն շուտով Դ. տարուան բաժնեգները վճարել :

ՍՏԱՅԱՆՔ. — «Նաւըլ տուա էթմէլի» (հայտատու թուրքերէն) գրքոյկը, հեղինակ Տօթ. Բ. Ի. Թորրի, թարգմանեց Լեւոն Մադաւեան, հալէպ : Գին 8 ֆրանք կաղմուած, 6 ֆրանք թղթակալմ :

«Խըմէթ իչիւն վազֆ օլունմուշ պիր էօրը» (վեր. Գէորգ Գաւարճեանի կենսագրութիւնը) հայտատու թուրքերէն. գին 15 սէնթ : Դիմել Rev. A. A. Shiradjian, B. P. 248, Alep, Syrie, կամ Mr. Kassardjian, B. P. 303, Alep, Syrie.

Յոյկեր ու խոյկեր. Բրոֆէսոր Կ. Սողիկեանի գանձէն, կաղմեց Ն. Պէկեան, հայցէ. Ecole arménienne Begnins Vaud (Suisse).

«ԲԱՆԲԵՐ»Ի ԸՆՏԱՆԻՔԻՆ

ՈՒՇԱԴՐՈՒԹԵԱՆ

Եթէ Տէրը կամի 1929 Յունվարին թերթիս Ե. տարին պիտի թեւակախենք : Հաճեցէք նամակով մը կամ բաց նամակով մը մինչեւ հիմա Ձեր կրած տպաւորութիւններն ու Ձեր թելադրութիւնները գրել : Գրեցէք նաեւ թէ Ե. տարին կ'ուզէ՞ք շարունակել :

Անոնք որ իրենց հին հասցէներուն հետ մէկտեղ Ե. տարուան համար դարձեալ իրենց անունները չտան, անոնց թերթը պիտի դադրեցնենք այս տարին յետոյ, այն հասցեողութեամբ թէ ալ չեն ուզեր շարունակել :

Ըստ կարելոյն Ձեր անունին հետ Ձեր Ե. տարուան բաժնեգիրն ալ ղրկել հաճեցէք :

Le Gérant : PASTEUR KALTENBACH

Տպգր. Ա. Երեցեան, 40, Րիւ տէ Տօմինքէն